

Per aquest motiu, l'any 1923 es va fer una concòrdia per a l'ús de l'era de can Naps firmada per diversos veïns, segons la qual els propietaris de can Naps administrarien l'era mitjançant uns tiquets per distribuir l'ordre de les batudes.

A can Matapores, tenien la seva pròpia era i ja no pagaven censos als de can Naps per la casa. A diferència del que succeïa a la família Roure, els Flaquer eren una bona colla de germans, el més petit dels quals es va instal·lar com a masover a una altra casa de la Sagrera.

Els Flaquer de can Matapores i els de can Mallorca (1901-1931)

Al contrari de can Naps, a can Matapores, a l'inici del segle XX, sí que hi havia homes: en primer lloc, l'hereu de la casa, el corpulent Josep Nicolau, i el seu germà petit Sebastià, i a continuació hi havia els fills d'en Josep Nicolau i de la seva dona Francesca Govern: en Josep (1898-1941), l'Enric (1899-1968) i en Jaume (nascut el 1902). En Josep i la Francesca també van tenir un parell de filles: la Maria (1895-1968) i la Carme (1910-1980).

A l'entorn de 1910, en Sebastià Flaquer (1881-1970) es va casar amb la Maria Bonet i Canaleta de can Lluís, i ben aviat van anar a viure a can Mallorca, una propietat de la família Barbany del Molí amb una història molt antiga.

La primera referència documental del mas Mallorca és de l'any 1497, quan en el fogatge que aleshores es va fer s'esmenta en "Malorques". Mig segle més tard, l'any 1549, el pagès Joan Camp, casat amb Antiga Barbany del Molí, va confessar posseir el "mas Majorques" pel monestir de Sant Miquel del Fai. Llavors, el mas termenejava a llevant, migdia i ponent amb terres del mas Tries i al nord, mitjançant un camí, amb honors del mas Colomer. Segons aquella



Can Mallorca

confessió, els Barbany havien de tenir el mas habitat i havien de pagar un cens anual consistent en 22 sous pel mas i 3 sous més per la redempció dels mals usos.

Curiosament, diversos documents coincideixen en afirmar que, abans de dir-se Mallorca, aquella heretat s'havia conegut amb el nom de mas Serra. D'altra banda, la tradició oral de la Sagrera, recordada per l'Isidre Flaquer, deia que l'antiga ubicació del mas Mallorca hauria estat l'entorn on s'aixecava can Serra, a la cara nord de la carretera de la Sagrera, sobre el tram del torrent que s'anomena de can Serra. La manca de documentació dificulta l'aclariment de totes aquestes dades.

El cert és que can Mallorca va esdevenir una masoveria de can Barbany del Molí, i fou així fins que a principis del segle XX, es va tancar l'escola situada al costat de l'ermita de Sant Simple. Llavors, l'amo de can Barbany va oferir can Mallorca com a recinte per a ubicar-hi l'escola de nois. L'any 1910, les males condicions en què es trobava l'escola de can Mallorca i el fet que l'edifici no fos de propietat municipal van impulsar el Consistori a construir unes noves escoles. El 10 de desembre de 1915, festivitat de Santa Eulàlia de Mèrida, patrona del poble, es van inaugurar les escoles noves i la casa dels mestres.

Aquella construcció va tenir dues conseqüències immediates: en primer lloc, el paisatge de la Sagrera va tornar a canviar